

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Jeffrey Foucault & Hayward Williams

Friday 14 Jun 2013

Jeffrey doet maar enkele concerten in Nederland en daar zit In the Woods mooi weer bij. Deze workaholic blijft maar albums maken en nieuwe projecten starten. Kortom tijd voor een update voor ons podium. En dan is het al weer bijna zomer!

A Season Ending And A New Life In The House

Een waardige afsluiter van het seizoen hadden we het in de aankondiging al genoemd en deze verwachting werd volledig waargemaakt door de heren. Ondanks het feit dat Hayward kampte met een wat lang na sudderende jetlag, resulterend in een stevige hoofdpijn die vakkundig werd bestreden met verschillende vormen van "on the road medicatie", was er tijdens zijn optreden niets van te merken. Hayward opende de show met songs van eigen hand, slechts ondersteund door gitaar, en is het elke keer weer een verrassing wat voor stemgeluid er voort komt uit dat fragiele postuur. Hij trakteerde ons in de korte set ook nog op een nog niet uitgebrachte song. Ondanks zijn wat ingetogen voorkomen is hij zelfverzekerd en vertelde op humoristische wijze over hun ontmoeting met de marechaussee die "Slot Drakestein" bewaken. Voorafgaand aan het concert wilden zij hun auto parkeren zo ongeveer tegen de hekken van het paleis aan. Hayward neemt je mee in de opbouw naar de climax. "De heren maken hun sigaret uit, knopen het overhemd dicht, trekken de das recht, pet op en naar buiten. Om dan vervolgens in hun beste Engels uit te leggen dat er voor het "Kasteel" niet geparkeerd mag worden. In de song "Deadwood Calm" vroeg hij het publiek bij een instrumentale break, enge geluiden te maken. Weer eens wat anders dan een refrein mee zingen. Overigens moest hij wel uitkijken met deze publieksparticipatie want bij een ander optreden had

iemand echt hele enge opmerkingen gemaakt aan zijn adres. Toen Jeffrey het podium betrad refereerde hij gelijk aan de “enge” geluiden uit het publiek. Hij maakte zich zorgen dat het “boe” geluiden waren als reactie op het optreden van Hayward. Deze wat ironische, plagerige omgang tussen de heren, gaf goed aan hoe zij het met elkaar kunnen vinden. Duidelijk op elkaar ingespeeld zowel op persoonlijk als ook op muzikaal vlak. Twee stemmen die naadloos in elkaar overgaan en de ander aanvullen. Jeffrey om een verzoeknummer vragen is bijna ondoenlijk, hij heeft al zoveel gemaakt en richt zich bij voorkeur op zijn laatste materiaal aangevuld met enkele klassiekers of eigen favorieten. Tijdens de soundcheck die uitmondde in een klein concert, wisselde de setlist al enkele keren van samenstelling. Vervolgens ook nog voor het optreden en weer tijdens de break. Dit leverde leuke momenten op tijdens het optreden. Als een lichte verwarde Hayward niet wist of hij de volgende song op keyboard moest spelen of op elektrische gitaar. Beide instrumenten werden trouwens op zowel subtiele als gepast stevig wijze ingezet door Hayward. Jeffrey is geen prater, maar deelt zo hier en daar wel wat observaties met het publiek. “Nederlandse vrouwen zijn de beste Multi - taskers in de wereld. Hij had er één gezien op de fiets, hand in hand met een vriendje en met de andere hand zitten sms en. Een observatie in enkele zinnen, zoals alleen songwriters dat kunnen. In dit geval een Amerikaan in Amsterdam. Tijdens het stemmen van zijn gitaar, gaf hij aan dat deze handeling, het wachten waard is en voegde toe: “ Je gaat toch ook niet klagen als je moet wachten op je vliegtuig als de onderhoudsploeg nog bezig is”? We hebben Jeffrey op ons podium gezien met zijn vrouw Kris Delmhorst. (Door de komst van hun kind wisselen ze toeren en oppassen af en doen bijna geen gezamenlijke gigs meer) Jeffrey heeft solo bij ons opgetreden, de laatste keer met Mark Erelli en dus nu met Hayward. Allemaal compleet verschillende maar kwalitatief goede shows. Deze keer was hij getooid met hoed en zonnebril en voerde ons mee door wereld van diverse muziekstijlen variërend van blues, gospel, country en ingetogen ballads. James Brown werd, “The hardest working man in showbusiness” genoemd, wat met name ging over zijn podium presentatie, maar de ware workaholic heet Jeffrey Foucault. Het ene project is nog niet afgerond en het volgende staat al weer op stapel. “Hij tourde sinds de geboorte van zijn kind wat minder”, zei hij niet geheel overtuigend. We kunnen natuurlijk niet onvermeld laten dat In the Woods deze keer zijn jongste bezoeker aller tijden heeft mogen verwelkomen. Deze twee weken oude bezoeker Abel, gunde zijn ouders een avondje uit en heeft zonder een kik te geven, zachtjes liggen mee swingen op de muziek. Als de wetenschap gelijk heeft, dan is het begin gelegd tot de ontwikkeling van een harmonische persoonlijkheid.

We hopen vanaf **7 september** na een lange en hopelijk zonnige zomer, jong en oud weer te ontmoeten bij de opening van ons nieuwe seizoen.

Zie onze Facebook pagina en YOU TUBE Channel

- 1.Problems With Hemingway [Hayward Williams]
- 2.Highstreet (unreleased) [Hayward Williams]
- 3.Deadwood Calm [Hayward Williams]
- 4.Cotton Bell [Hayward Williams]

- 5.High Horse [Hayward Williams]
- 6.Everybody's Famous [Jeffrey Foucault]
- 7.Every Boy, Every Blood [Jeffrey Foucault/Lisa Olstein]
- 8.Jesus Will Fix It For You [Jessie Mae Hemphill]
- 9.Careless Flame [Jeffrey Foucault/Lisa Olstein]
- 10.Train To Jackson [Jeffrey Foucault]

- 1.Bomblet [Jeffrey Foucault/Lisa Olstein]
- 2.Sleepers Wake [Jeffrey Foucault/Lisa Olstein]
- 3.Last Night I Dreamed Of Television [Jeffrey Foucault]
- 4.Tomorrow Is A Long Time [Bob Dylan]
- 5.Idaho [Jeffrey Foucault]
- 6.Pretty Girl In A Small Town [Jeffrey Foucault]
- 7.'Cept You & Me Babe [Greg Brown]
- 8.Starlight And Static [Jeffrey Foucault]
- 9.Glass Hands [Jeffrey Foucault/Lisa Olstein]
- 10.4 & 20 Blues [Jeffrey Foucault]
- 11.One For Sorrow [Jeffrey Foucault]

Jeffrey Foucault|vocals, acoustic guitar

Hayward Williams|vocals, electric guitar, keyboards, acoustic guitar

www.jeffreyfoucault.com